

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devote.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Eandem præceptionem peculiariùs ad sacerdotem Sacrum facientem
pertinere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

Deum, multò tamen ei gratiōsior evadet, si per eam quādixi, cum dignissima illa hostia conjunctionem, ejus dignitate quodammodo aspersa, ejusve sanguine veluti tintæ apparet. Audiamus omnes, & præsertim Sacerdotes, Magnum Gregorium hoc ipsum disertè graviterque præcientem: *Necesse est ut cùm hec agimus, nosmetipſos Deo in cordis contritione maſtemus: quia qui paſſionis Dominica myſteria celebramus, debemus imitari quod agimus.* Tunc ergo verè pro nobis hostia erit Deo (scilicet Christus) cùm nosmetipſos hostiam fecerimus. Quibus videri potest ad ea respexisse, quæ itidem S. Cyprianus Sacerdotibus præcipit, his verbis: *Ille Sacerdos vice Christi verè fungitur, qui quod Christus fecit, imitatur: & sacrificium plenum ac verum tunc offert ad Cacil. Deo Patri, si sic incipiat offerre, secundūm quod ipsum Christum videat obtulisse.*

Postremum denique: ut à Sacrificio revertentes, impressam menti passionis Christi imaginem, & inde cōceptos sanctos affectus, in diei reliquum solerter retinere curemus; seu (ut rursum cum S. Gregorio loquar) *in quantum Deo largiente poſsumus, in ipſo animum ſuo pondere & vigore seruemus; ne pōt cogitatio fluxa diſſolvat, ne vanamenti letitia irrepat, & lucrum compunctionis anime per incuriam fluxa cogitationis perdat.*

Perinde itidem ac si, post ſpectatum cruentum Christi crucifixionis Sacrificium, de monte Calvariae descendemus, inque eorum numero effemus, de quibus scriptum est: *Et omnia turba eorum qui ſimul aderant ad ſpectaculum iſtud, percutientes peitora ſua reverebantur.* *Luc: 23.*

§. 3.

Eandem præceptionem peculiarius ad Sacerdotem Sacrum facientem pertinere.

Ed quoniam, ut dicere coepimus, Sacerdotes præsertim conuenit, qui hoc in munere Christum ipsum crucifixum

repräsentant, & eundem illum Agnum Dei in ara crucis semel immolatum, eodem quasi perpetuo Sacrificio, Deo offerunt, hoc facere in mortis ac passionis Christi memoriā: idcirco visum est piam prestationem ei fini maxime congruentem à Seraphico Doctore mutuatam hic apponere, Sacerdoti ad sacrificandum accedenti, ex toto corde (ut ipse ait) recitandam. Ita autem habet:

*Præpar. ad
Miff. c. 6.*

Ecce cœlestis Pater, recolens mortem illam unigeniti Filii tui Domini nostri, offero tibi hanc hostiam, quam ipse olim obtulit pro mea & totius mundi salute, Ecce ad altare tuæ majestatis transmitto oblationem vivam, quam tu in miseratione multa missisti ad altare crucis immolandam pro nobis. Recordare ergo illius sacrosancti sudoris, quasi gutta sanguinis, decurrentis in terram. Respice illam virgineam carnem, verberibus crudeliter flagellatam, colaphis & alapis casam, tumoribus lividam, sputis maculatam, sanguine cruentatam, spinis perforatam, clavis confixam, lancea vulneratam. Illa ergo pietate quæ filium tuum traxit & vicit, ut in statu crucis totius mundi peccata libraretur, ipsa te cogat, Pater, misericordia nobis misericordia. Respice, obsecro, non nostra peccata, sed in faciem Christi tuæ. Non enim in justificationibus nostris preces nostras prosternimus, sed in multititudine miserationum tuarum.

Hæc S. Bonaventura: qui (ut obiter hoc moneam) in eo quod ait: *Ecce ad altare tuæ majestatis transmitto oblationem vivam;* partim ad id respicere videtur, quod Apoc: 8. scriptum est de altari, quod S. Joannes vidit in celo ante thronum Dei; partim ad id quod in Canone Missæ dicit Sacerdos: *Iube haec perferri per manus S. Angelii tui in sublime altare tuum.* Per quæ (ut rectè Doctor Angelicus) Sacerdos non petit, neque quædam species sacramentales deferantur in celum, neque corpus Christi verum, quod ibi esse non debet; sed petit hoc pro corpore Christi mystico, ut scilicet orationes Sacerdotis & populi Angelus assistens divinis mysterijs Deum

representet. Ad eum igitur duntaxat modum dicitur divina oblationis transmitti ad altare cœleste, quo ad Deum ascendunt piorum preces, sive (uti suprà in Apocalypsi dicitur) fumus incensorum de orationibus Sanctorum.

C A P V T V I I .

Eandem passionis Christi memoriam, etiam ad ipsam Eucharistie susceptionem, esse adhibendam.

§. I.

Ipsam per se divinum Sacramentum, etiam quandam Christi patientis imaginem præferre.

Porrò quod in Missa audienda faciendum diximus; id, & multò maximè in ipsa sacra Dominici corporis communione usurpandum est: ut nimur absque peculiari passionis Christi memoria non accedamus ad Sacramentum illud; quod mundum relicturus Salvator nobis reliquit, non modò ut pignus amoris, sed etiam ut monumentum doloris sui.

Neque verò tantùm corporis & sanguinis sui oblationem, sed sumptionem etiam frequentari voluit in passionis sua memoriam: & de sumptibus loquebatur Paulus cùm diceret: *Quotiescumque manducabis panem hunc & calicem bibetis, mortem Domini annunciatibis; seu commemorabitis.*

Deinde sacra Communio, quædam Sacrificij priùs oblati participatio est: & si rei naturam institutionemque sequimur, ipsum corpus Christi non aliter aspiciemus aut sumemus, quam ut victimam, cruento primùm Sacrificio in arca crucis, deinde in sacro altari incruenta quadam ratione immolatam. *Nam & nos de cruce Domini pascamur* (inquit S. Augustinus) *quia corpus ipsius manducamus.*

T

Igi-

1. Cor. II.

*C. Accessio-
runt, de
cons. d. 20*

ROY

4P 40
T 30 X
741
742
743
744

V